

РЕШЕНИЕ 2001/419/ПВР НА СЪВЕТА

от 28 май 2001 година

относно предаването на проби от контролирани вещества

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и в частност член 30, член 31 и член 34, параграф 2, буква в),

като взе предвид инициативата на Кралство Швеция,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като има предвид, че:

- (1) Борбата срещу незаконното производство и трафик на наркотици е въпрос на обща загриженост за правоприлагащите и съдебните органи в държавите-членки.
- (2) Възможността за законно предаване на проби от иззети контролирани вещества между органите на държавите-членки с цел разкриване, разследване и съдебно преследване на криминални престъпления или извършване на съдебномедицински анализ би подобрила ефективността на борбата срещу незаконното производство и трафик на наркотици.
- (3) В момента не съществуват юридически обвързващи правила, които да регламентират предаването на проби от иззети контролирани наркотични вещества между органите на държавите-членки. Поради това следва да се създаде система на равнище на Европейския съюз, която да позволява законосъобразното предаване на такива проби. Тази система следва да се прилага за всички форми на предаване на проби от иззети контролирани вещества между държавите-членки. Предаването следва да се основава на споразумение между изпращащата и получаващата държава-членка.
- (4) Предаването следва да се осъществява по сигурен начин, който да изключва възможността от злоупотреба с транспортираните проби,

РЕШИ:

Член 1

Създаване на система за предаване на проби

1. Настоящото решение установява система за предаване на проби от контролирани вещества между държавите-членки.

¹ Становище от 4 май 2001 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

2. Предаването на проби от контролирани вещества (наричани по-долу „проби“) се счита законно във всички държави-членки, когато се извършва в съответствие с настоящото решение.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящото решение контролирано вещество е:

а) всяко вещество, естествено или синтетично, посочено в списъци I или II от Единната конвенция на Организацията на обединените нации за наркотичните вещества от 1961 г., изменена и допълнена с протокола от 1972 г.;

б) всяко вещество, посочено в преразгледаните списъци I, II, III, и IV от Конвенцията на Организацията на обединените нации за психотропните вещества от 1971 г.;

в) всяко вещество, предмет на мерки за контрол, постановени съгласно член 5, параграф 1 от Съвместно действие 97/396/ПВР от 16 юни 1997 г. относно обмена на информация, оценката на риска и контрола на нови синтетични наркотици².

Член 3

Национални органи за контакт

1. Всяка държава-членка определя национален орган за контакт за прилагане на настоящото решение.

2. Информацията относно определените национални органи за контакт, включително последващите изменения, се изпраща на Генералния секретариат на Съвета, който публикува информацията в *Официален вестник*.

3. Националните органи за контакт, при необходимост съвместно с други съответни национални органи, са единствените компетентни органи, които издават разрешение за предаването на проби съгласно настоящото решение, независимо от съответните разпоредби за правна взаимопомощ по наказателни дела.

Член 4

Споразумение за предаване на проби и потвърждение за получаване

1. Националният орган за контакт на държавата-членка, която възнамерява да изпрати проба, и националният орган за контакт на държавата-членка, за

² ОВ L 167, 25.06.1997 г., с.1.

която е предназначена пробата, се договарят за начина на транспортиране, преди да се осъществи предаването. За целта те използват формуляра за предаване на проба, даден в приложението.

2. Когато предаването на пробата включва транспортиране през територията на друга държава-членка (по-долу наричана „държава-членка на транзитно преминаване”), националният орган за контакт на изпращащата държава-членка съответно информира националния орган за контакт на тази държава-членка на транзитно преминаване за планирания превоз. За целта всяка държава-членка на транзитно преминаване получава екземпляр от надлежно попълнения формуляр за предаване на проба, преди да започне предаването.

3. Получаващата държава-членка потвърждава на изпращащата държава-членка получаването на пробата.

Член 5

Начин на транспортиране

1. Пробите се транспортират по сигурен начин.
2. Следните начини за транспортиране се считат за сигурни:
 - а) транспортиране от служител на изпращащата или на получаващата държава-членка;
 - б) транспортиране по куриер;
 - в) транспортиране с дипломатическа поща;
 - г) транспортиране с препоръчана (бърза) поща.
3. През цялото време на транспортиране пробата се придружава от посочения в член 4 надлежно попълнен формуляр за предаване на проба.
4. Органите на участващите държави-членки не възпрепятстват или не задържат никое транспортиране, придружавано от надлежно попълнения формуляр за предаване на проба, освен ако имат съмнения относно законността на транспортирането. В случай на съмнения относно законността на формуляра за предаване на проба, националният орган за контакт на държавата-членка, която задържа транспортирането, незабавно се свързва с националните органи за контакт на държавите-членки, които отговарят за попълването на формуляра за предаване на проба, с цел изясняване на въпроса.
5. Ако избраният начин за транспортиране е чрез служител на изпращащата или на получаващата държава-членка, на този служител не се разрешава да носи униформа. Освен това, той няма право да изпълнява никакви оперативни задачи във връзка с транспортирането, освен ако те са съвместими с приложимото национално законодателство и изпращащата, получаващата или държавата-

членка на транзитно преминаване са дали съгласие за това. При пътуване със самолет се използват само авиокомпаниии, регистрирани в една от държавите-членки.

Член 6

Количество и използване на пробата

1. Пробата не надвишава количеството, прието за необходимо за правоприлагащи и съдебни цели или за анализ на проби.
2. Изпращащата и получаващата държави-членки взаимно се договарят за използването на пробата в получаващата държава-членка, като се разбира, че пробите могат да се използват за разкриване, разследване и съдебно преследване на криминални престъпления или за извършване на съдебномедицински анализ на пробите.

Член 7

Оценка

1. Настоящото решение подлежи на оценка от Съвета най-малко две години и не повече от пет години след неговото влизане в сила.
2. За целите на оценката националният орган за контакт на всяка изпращаща държава-членка съхранява в архивите си в продължение най-малко на пет години копие от всеки издаден формуляр за предаване на проба.

Член 8

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила от 1 юли 2001 г.

Съставено в Брюксел на 28 май 2001 година.

За Съвета:
Председател
T. Bodström

ПРИЛОЖЕНИЕ

ФОРМУЛЯР ЗА ПРЕДАВАНЕ НА ПРОБА

А. Номер за справка: (код на страната, състоящ се от две букви/година/пореден номер)

Б. Национален орган за контакт, отговорен за изпращането на пробата

Б.1. Име:

Б.2. Адрес:

Б.3. Печат:

Б.4. Подпис и дата:

В. Изпращащ орган, получаващ орган и предвидено използване на пробата в получаващата държава-членка

В.1. Пробата произхожда от:

В.1.1. Име:

В.1.2. Адрес:

В.2. Пробата е предназначена за:

В.2.1. Име:

В.2.2. Адрес:

В.3. Пробата е предназначена да се използва за:

- а) разкриване на криминални престъпления,
- б) разследване на криминални престъпления,
- в) съдебно преследване на криминални престъпления,
- г) съдебномедицински анализ,
- д) други.

Г. Естество и количество на пробата

Г.1. Пробата е от следното естество (посочва се състав):

Г.2. Пробата е в следното количество (посочва се точно количество, т.е. грамове, брой таблетки и т.н.):

Д. Начин на транспортиране и маршрут

Д.1. Ще се използва следният начин на транспортиране:

- а) транспортиране от служител на изпращащата или на получаващата държава-членка,
- б) транспортиране по куриер,
- в) транспортиране с дипломатическа поща,
- г) транспортиране с препоръчана (бърза) поща.

Д.2. Ще се използва следният маршрут (посочва се отправен пункт, местоназначение и общият маршрут, който ще се използва между тези два пункта):

Д.3. Когато транспортирането ще се извършва от служител на изпращащата или на получаващата държава-членка, се посочва предвиденото средство за транспорт (влак, автомобил и т.н.):

Д.4. Национални органи за контакт на държавите-членки, които следва да се уведомят съгласно член 4, параграф 2:

Е. Национален орган за контакт, получаващ пробата

Е.1. Име:

Е.2. Адрес:

Е.3. Печат:

Е.4. Подпис и дата: